

**UCHWAŁA NR XXVII/163/2025
RADY GMINY JELEŚNIA**

z dnia 30 października 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Gminie Jeleśnia

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025r. poz. 1153), oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.),

Rada Gminy Jeleśnia uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pan M.P. złożoną w dniu 26.08.2025r., na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej.

2. Uzasadnienie sposobu załatwienia skargi zawiera załącznik do uchwały.

3. Uchwałę wraz z uzasadnieniem przekazuje się skarżącemu tytułem zawiadomienia o sposobie załatwienia sprawy.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Jeleśnia

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy.

Przewodniczący Rady Gminy
Jeleśnia

Andrzej Góra

Uzasadnienie

do uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Jeleśni.

Rada Gminy po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Jeleśnia w sprawie skargi złożonej w dniu 26.08.2025r. przez Panią M.P. na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Gminie Jeleśnia, przekazanej zgodnie z właściwością do Rady Gminy Jeleśnia przez Wójta Gminy Jeleśnia ustaliła, że Komisja Skarg, Wniosków i Petycji badając skargę:

1. analizowała zarzuty podnoszone w skardze,
2. zapoznała się z dokumentacją w sprawie,
3. wysłuchała wyjaśnień w sprawie.

W wyniku badania skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła następujące fakty:

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Jeleśni podjął działania po raz pierwszy z Panem J. P. – bratem Pani M.P. w dniu 28.02.2024r., podczas wizyty z dzielnicowym w związku z informacją ze środowiska, że w/w wymaga pomocy tutaj. Ośrodek. Podczas wizyty Pan J.P. został poinformowany o rodzajach i formach pomocy świadczonych przez tutaj. Ośrodek. Pan J.P. nie wyraził zgody na jakąkolwiek pomoc ze strony Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, w/w stwierdził, że radzi sobie, pracuje w formie dorywczej w pobliskim tartaku. Wyraził jedynie, zgodę się na pomoc żywnościową w ramach programu FEAD 2021-2027, czyli Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym, podpisując stosowne dokumenty – z pomocy Pan J.P. regularnie korzysta. Kierownik GOPS w Jeleśni oświadczyła, że Pracownik socjalny przynajmniej raz w miesiącu wizytuje środowisko zamieszkania Pana J.P., ale często nie ma go w domu, co jest spowodowane pracą dorywczą. Wizyty w środowisku składane są bez wcześniejszego informowania czy umawiania się. Kilkakrotnie proponowano mu pomoc finansową czy też pomoc w rozpoczęciu leczenia, lecz odmawiał, twierdząc, że jest zdrowy i nie potrzebuje pomocy. Z wywiadu i dokumentów, które prowadzi GOPS w Jeleśni wynika, że Pan J.P. mieszka w domu rodzinnym, sprawy majątkowe nie są uregulowane, a właścicielami domu są nadal A. i J. P., którzy nie żyją. Z informacji uzyskanych ze środowiska GOPS ustalił, że spadkobierców jest kilkoro, a Pani M.P. – wnosząca skargę, jest jedną z nich.

W odniesieniu do zarzutu Pani M.P. o nie podejmowaniu kroków w kierunku zgłoszenia problemów Pana J.P. członkowie Komisji w wyniku analizy dokumentów stwierdzają, że w dniu 05 marca 2024r. pracownik socjalny przeprowadził rozmowę z Panią J.M. siostrą Pana Jakuba, która mieszka w Anglii. W trakcie rozmowy przekazano jej informacje o sytuacji brata oraz poinformowano o możliwości złożenia wniosku do Gminnej Komisji Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych drogą mailową, co też uczyniła w dniu 15.03.2024r. Natomiast Pani M. P. złożyła kolejny wniosek o leczenie brata w dniu 25.08.2025r., który został wypełniony i złożony w obecności Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Jeleśni.

Podczas wizyt w środowisku oprócz pomocy finansowej, proponowano Panu J.P. pomoc w podjęciu leczenia. Na początku mówił, że musi to przemyśleć, a innym razem twierdził, że on nie wymaga leczenia, bo nie jest uzależniony ani od alkoholu, ani od narkotyków.

Podczas rozmowy telefonicznej z Panią M.P. w dniu 11 marca 2024r. pracownik socjalny tłumaczyła, że nie można zmusić Pana Jakuba do leczenia czy też skorzystania z pomocy tutaj. Ośrodka Pomocy Społecznej. Poinformowano w/w, o procesie ubezwłasnowolnienia lub ewentualnego leczenia psychiatrycznego, które może zgłosić, jako członek rodziny. Głównym problemem Pana J.P. jest fakt, że on nigdzie się nie leczy i nie posiada dokumentacji medycznej, a dobrowolnie do lekarza nie pójdzie, bo nie widzi potrzeby i w jego ocenie jest osobą zdrową.

Podczas rozmowy telefonicznej z Panią J. - siostrą, poinformowano ją, że jako rodzina może złożyć wniosek o przymusowe leczenie brata, jeśli jego dotychczasowe zachowanie wskazuje na to, że z powodu

zaburzeń psychicznych zagraża bezpośrednio własnemu życiu albo życiu lub zdrowiu innych osób, a zachodzą wątpliwości, czy jest ona chora psychicznie. W tym celu należy złożyć wniosek do Prokuratury Rejonowej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby lub właściwego Sądu Rejonowego. W ocenie pracownika socjalnego w związku z pracą z klientem, nie można stwierdzić choroby psychicznej i uzależnienia od alkoholu. Jeżeli faktycznie jest chory psychicznie, to powinien zgłosić się do szpitala na oddział psychiatryczny w celu przeprowadzenia konkretnych badań i obserwacji. Natomiast, jeśli Pan J.P. jest uzależniony od narkotyków powinien podjąć leczenie odwykowe. **W związku z powyższym, siostry jako najbliższa rodzina powinny** wystąpić do prokuratury o przymusowe leczenie lub o ubezwłasnowolnienie – na podstawie ustawy Kodeks postępowania cywilnego (t.j.Dz.U.2024.1568), który w art. 545 stanowi:

„§ 1. Wniosek o ubezwłasnowolnienie może zgłosić:

- 1) małżonek osoby, której dotyczy wniosek o ubezwłasnowolnienie;
- 2) jej krewni w linii prostej oraz rodzeństwo;
- 3) jej przedstawiciel ustawowy”.

Ponadto, należy stwierdzić, że Pani M.P. wykazuje niewłaściwe przepisy o przyznaniu pomocy i powołuje się na art. 6 pkt 15 ustawy o pomocy społecznej, który to artykuł odwołuje się do definicji, które są użyte w ustawie, a pkt 15 mówi o definicji: „*średni miesięczny koszt utrzymania w domu pomocy społecznej - kwotę rocznych kosztów działalności domu wynikającą z utrzymania mieszkańców, o których mowa w art. 55 ust. 1, z roku poprzedniego, bez kosztów inwestycyjnych i wydatków na remonty, powiększoną o prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjęty w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy, podzieloną przez liczbę miejsc, ustaloną, jako sumę rzeczywistej liczby mieszkańców w poszczególnych miesiącach roku poprzedniego, w domu;*

W tym miejscu należy wskazać, że podstawą przyznania pomocy zgodnie z Ustawą o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 z późn.zm.) jest:

„Art. 4. Osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są obowiązane do współdziałania w rozwiązywaniu ich trudnej sytuacji życiowej.

Art.7. Pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom w szczególności z powodu:

- 1) ubóstwa;
- 2) sieroctwa;
- 3) bezdomności;
- 4) bezrobocia;
- 5) niepełnosprawności;
- 6) długotrwałej lub ciężkiej choroby;
- 7) przemocy domowej;
- 7a) potrzeby ochrony ofiar handlu ludźmi;
- 8) potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności;
- 9) bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych;
- 10) (uchylony)
- 11) trudności w integracji cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 12) trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego;
- 13) alkoholizmu lub narkomanii;
- 14) zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej;
- 15) klęski żywiołowej lub ekologicznej.

Art.8. 1. Prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, z zastrzeżeniem art. 40, art. 41, art. 53a i art. 91, przysługuje:

- 1) osobie samotnie gospodarującej, której dochód **nie przekracza kwoty 1010 zł**, zwanej dalej „kryterium dochodowym osoby samotnie gospodarującej”,
- 2) osobie w rodzinie, w której dochód na osobę **nie przekracza kwoty 823 zł**, zwanej dalej „kryterium dochodowym na osobę w rodzinie”,
- 3) rodzinie, której dochód nie przekracza sumy kwot kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, zwanej dalej „kryterium dochodowym rodziny” – przy jednoczesnym wystąpieniu, co najmniej jednego z powodów wymienionych w art. 7 pkt 2–15 lub innych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy społecznej.

2. Rada gminy, w drodze uchwały, może podwyższyć kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uprawniające do zasiłków okresowego i celowego.

3. Za dochód uważa się sumę miesięcznych przychodów z miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku lub w przypadku utraty dochodu z miesiąca, w którym wniosek został złożony, bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pomniejszoną o:

- 1) miesięczne obciążenie podatkiem dochodowym od osób fizycznych i koszty uzyskania przychodu;
- 2) składki na ubezpieczenie zdrowotne określone w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ubezpieczenia społeczne określone w odrębnych przepisach;
- 3) kwotę alimentów świadczonych na rzecz innych osób.

Art.102. 1. Świadczenia z pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego.

2. Pomoc społeczna może być udzielana z urzędu”.

Wskazać należy także, że zgodnie z **art. 128 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz.U.2023.2809) obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.**

*Ponadto zgodnie z art. art. 47 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. z 1997 Nr 78, poz.483 z późn.zm.) **Każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym.***

Członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Jeleśnia stwierdzili, że cyklicznie wizytowane jest środowisko zamieszkania Pana J.P. przez pracowników socjalnych. Z treści wyjaśnień wynika, że nie sprawia on żadnych problemów, nie jest osobą agresywną ani roszczeniową.

Członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Jeleśnia stwierdzili, że pracownicy Ośrodka Pomocy Społecznej nie posiadają uprawnień do badania stanu trzeźwości osób, u których w miejscu zamieszkania podejmują interwencję. Takie badania mogą przeprowadzać tylko uprawnione organy, jak np. policja. Zgodnie z art.15 pkt.1 ust.3 – Ustawy o policji z dnia 6 kwietnia 1990r. (t.j. Dz.U.2025.636): *1.Policjanci wykonując czynności, o których mowa w art. 14 czynności Policji, mają prawo:*

- 3) *zatrzymywania osób stwarzających w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla mienia;*

Badanie trzeźwości w trakcie interwencji regulują przede wszystkim przepisy (**art. 129, art. 129i, art. 129j) oraz i**. Zgodnie z nimi, policjant może żądać od osoby, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogła popełnić przestępstwo lub wykroczenie, poddania się badaniu w celu ustalenia zawartości alkoholu w organizmie. W przypadku odmowy lub braku możliwości przeprowadzenia badania alkomatem, możliwy jest zabieg pobrania krwi.

„Podstawa prawna:

: art. 129, 129i, 129j. Uprawniają policjanta do żądania poddania się badaniu w celu ustalenia zawartości alkoholu w organizmie osoby, co do której istnieje podejrzenie popełnienia czynu zabronionego.

Kodeks postępowania karnego: art. 74 § 3, 308 § 1. Określają możliwość doprowadzenia osoby podejrzanej do badania, gdy jest ono niezbędne do ustalenia jej stanu trzeźwości w postępowaniu karnym.

Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia: art. 54 § 1, 4 i 5. Pozwalają na przeprowadzanie badań koniecznych do ustalenia stanu trzeźwości w postępowaniu wykrocinowym”.

Należy podkreślić, że Pan J. nie był nigdy agresywny w stosunku do pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej. Pan J. był nerwowy tylko podczas wizyt pracownika z dzielnicowym, z uwagi na brak zaufania do służb mundurowych. W trakcie prowadzonych rozmów i wizyt z dzielnicowym, ustalono, że pod adresem zamieszkania Pana J.P, nie było interwencji policji w okresie od stycznia 2024r. do teraz. Natomiast interwencja, która zakończyła się odwiezieniem go do Ośrodka Przeciwdziałania Problemom Alkoholowym Bielsko-Biała, miała miejsce pod innym adresem.

Zgodnie z art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii „*Podjęcie leczenia, rehabilitacji lub reintegracji osób uzależnionych jest dobrowolne, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Jeżeli uzależniona od środków odurzających jest osoba pełnoletnia, to nie można jej zmusić do leczenia, chyba, że została ona ubezwłasnowolniona*”.

Członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Jeleśnia po wysłuchaniu także Przewodniczącej Komisji Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych ustalili, że Komisja w dniu 12 kwietnia 2024r. przesłała do Pana J.P. zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie wyjaśnienia okoliczności wskazujących na nadużywanie alkoholu w związku ze złożonym w dniu 15 marca 2024r. wnioskiem o skierowanie go na leczenie odwykowe. Pan J.P. nie stawił się na posiedzenie Komisji w wyznaczonym w zawiadomieniu terminie (18.04.2024r). W/w dopiero w dniu 20 czerwca 2024r. na prośbę członka Komisji przybył do Tut. Ośrodka, by ustosunkować się do informacji zawartych we wniosku. Pan J. P. stwierdził wówczas, że zdarza mu się wypić od 2 do 3 piw dziennie w weekend jednak nie uważa, że jest on osobą uzależnioną od alkoholu. Członek komisji alkoholowej zaproponował w/w skorzystanie z porad specjalisty psychoterapii uzależnień w tut. Punkcie Konsultacyjnym jednak nie wyraził on na tą formę pomocy zgody.

W celu szczegółowej weryfikacji informacji zawartych we wniosku o skierowanie Pana J.P. na leczenie odwykowe Komisja Przeciwdziałania i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w dniu 14 listopada 2024r. zwróciła się z zapytaniem do Komisariatu Policji w Jeleśni o wykaz podjętych wobec w/w interwencji w okresie od marca 2024r. do listopada 2024r. Ponadto zwrócono się z zapytaniem do Ośrodka Przeciwdziałania Problemom Alkoholowym w Bielsku-Białej (izby wytrzeźwień) o wykaz jego pobytów. Z uzyskanych informacji wynika, że Pan J.P. trafił na izbę wytrzeźwień w dniu 09 marca 2024r. Policja nie podejmowała wobec w/w interwencji w okresie wskazanym w zapytaniu;

W dniu 01 września 2025r. tut. Komisja wezwała Pana J.P. na posiedzenie w celu złożenia wyjaśnień co do informacji zawartych w kolejnym wniosku o podjęcie działań zmierzających do orzeczenia zastosowania obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu przez w/w, który złożony został w dniu 25 sierpnia 2025r. przez Panią skarżącą M.P. Pan J.P. stawił się w dniu 04 września b.r. na posiedzenie komisji. W/w nadal twierdzi, że nie ma problemu z uzależnieniem od alkoholu i nie chce podjąć leczenia odwykowego. Komisja po zapoznaniu się z informacjami przekazanymi przez Panią M.P. postanowiła skierować Pana J.P. na badanie przez biegłych sądowych w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu. Termin powyższego badania wyznaczony został na dzień 18 września 2025r.

Członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Jeleśnia stwierdzili, że pracownicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Jeleśni, działają zgodnie z obowiązującymi ustawami, wykazując się dużą wiedzą i znajomością wsparcia dla osób z różnorodnymi problemami. Należy jednak, jasno stwierdzić, że wielokrotne próby udzielenia pomocy czy wsparcia spotykały się z odmową Pana J.P, który uważa, że jest osobą młodą prawie 30-to letnią (rocznik 1995), że poradzi sobie sam, co potwierdza podejmowanie prac dorywczych we własnym zakresie.

Członkowie Komisji nie znaleźli w przedmiotowej skardze zaniedbań ze strony działań podejmowanych przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Jeleśni.

Rada Gminy Jeleśnia biorąc pod uwagę powyższe ustalenia i wnioski Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, działająca stosownie do art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.), uznała skargę Pani M.P. za niezasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.), w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY JELEŚNIA

Andrzej Góra